

vi skal have udgiftskrævende reformer eller ej, anser jeg det for usandsynligt, at vi skulle kunne nøjes med et mindre overskud i det næste finansår end i år, og at det følgelig bliver nødvendigt enten at forlænge indtægtslove, der udløber pr. 31. marts 1957 — jeg tænker her særlig på omsætningsafgiften af manufakturvarer og en del af motorafgifterne — eller at tilvejebringe andre indtægter.

For det andet — og det er mindst lige så væsentligt — må udgifterne til nye reformer finansieres på en sådan måde, at de ikke for samfundet som helhed virker forbrugsudvidende. Regeringens forslag om en begyndende folkepensionering opfylder dette sidste krav, medens der intet foreligger om, at dette også er tilfældet med de fra anden side fremsatte forslag.

Dette synspunkt må fastholdes, selvom man skulle nå frem til at søge en finansiering gennemført, hvori indgår varige besparelser. Det må da også være sådan, at summen af nye indtægter og besparelser til dækning af merudgiften må være så tilstrækkelig, at den samfundsmæssige balance ikke forrykkes. Opfyldes denne betingelse, kan besparelser udmærket træde i stedet for bidrag til folkepensionen, helt eller delvis, men der må da for det kommende finansår være tale om besparelser udover de før nævnte 100 mill. kr., som også for dette år efter al sandsynlighed vil være nødvendige for at fastholde et tilstrækkeligt overskud på statsbudgettet.

Spørgsmålet er derfor efter min mening ikke så meget, om vi har råd til at begynde en folkepension, men nok så meget, om der er vilje tilstede til at søge den gennemført på en sådan måde, at statsfinanserne ikke forringes til skade for den samfundsmæssige balance.“

Lovforslaget vedtoges med 115 stemmer mod 8 (DK), idet 6 medlemmer (DR) afholdt sig fra at stemme.
